

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. А., 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – А., IV СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Й. Дучева

при участието на секретаря Силвия Г. Лакова
като разгледа докладваното от Мария Й. Дучева Административно наказателно дело № 20232110200376 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството по делото е образувано въз основа на жалба от С. М. М., ЕГН: *****, адрес: *** против Наказателно постановление № 23-0237-000168/ 23.08.2023г. на началник група към ОД МВР-Б., РУ- А., с което на основание чл. 179, ал.2, вр.ал.1, т.5,предл.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание – „Глоба“ в размер на 200 лв.за нарушение на чл.44, ал.1 ЗДвП, на осн.чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП му е наложено наказание „Глоба“ в размер на 50лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП.

Жалбоподателят С. М. М., редовно призован, не се явява. Представява се от адв.Х., която поддържа жалбата на релевираните основания и претендира за присъждане на разноски.

Административно - наказващият орган, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Страна Районна прокуратура - А., редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в седмодневен, предвидения от закона изискуем преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес да обжалва, пред компетентен орган , поради което е процесуално допустима и редовна. Като такава е проявила своя суспензивен и деволутивен ефект.

Съдът, след като обстойно прецени събраните по надлежен ред доказателства, намира за установено от **фактическа страна** следното :

След като анализира събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено следното: С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя на основание чл.179, ал.2 от ЗДвП за нарушение по чл.44, ал.1 от ЗДвП е наложено наказание глоба от 200 лева и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „а“ от ЗДвП е наложено наказание глоба от 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец. Жалбоподателят оспорва настъпването на ПТП, за което е санкциониран по чл.179, ал.2 от ЗДвП, като твърди, че се е прибрал в дома си отдавна, а

микробуса не се заключава. Поради това въззивника оспорва авторството на нарушението.

Като фактически констатации в НП е отразено, че на 29.06.2023 г. около 22.30 часа в гр.А. водачът на товарен автомобил „****“ с рег. № *** на кръстовище ул. „****“ с ул. „****“ с посока на движение към ул.„****“ управлява собствения си товарен автомобил, като по време на движение не осигурява достатъчно странично разстояние при разминаване и блъска л.а.„****“ с рег.№****, собственост на А.Р.И. от с.Т.. Водачът допуска ПТП с материални щети по двете МПС. Като участник в ПТП не спира за да установи последиците от ПТП.

От събраните писмени и гласни доказателства, вкл. разпит на свидетели, става ясно, че полицейските служители-свид.Ц. и Г. са получили сигнал от пострадалата Айше Рамадан, че когато е слязла до автомобила си, който е бил паркиран установила следи от червена боя по страничните врати. Неустановено по делото лице казало на свид. Ц. и Г., че преди известно време е видяло червен микробус да преминава по улицата. Свид.извършили обход на района и на ул. „****“ №б видели червен микробус, който имал следи от сребриста боя . Незабавно се обадили на собственика- С. М. М., който твърдял, че отдавна си е легнал и посочил че брат му също кара буса понякога. Дори му се обадил, но брат му отрекъл да го е карал процесната вечер. След няколко дни жалбоподателят М. бил призван в сградата на РУ-А. за съставяне на АУАН № 168/06.07.2023г. В текста на АУАН въззивника саморъчно написал, че не е шофирал буса и някой го е откраднал.

От правна страна:

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение по чл. 59, ал.2 от ЗАНН. Поради това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е **основателна**, по следните съображения:

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административно -наказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване. В тази насока, настоящият състав намира за необходимо да очертае разликата между "неправилно" и "незаконносъобразно" НП. Когато в хода на административно-наказателната процедура са били нарушени установените законови норми относно съставянето и реквизитите на акта и НП или същите са били съставени или издадени от некомпетентни за това органи, то издаденото НП следва да бъде отменено изцяло, като незаконносъобразно, независимо дали има извършено административно нарушение (нещо повече - в този случай съдът не е необходимо да се произнася по същество относно извършването на административно нарушение). Следва също така да се отбележи, че съдът следи служебно относно спазването на процесуалните норми по издаване на НП и спазването на сроковете за реализиране на административно-наказателната отговорност. В случай, че при издаването на наказателното постановление са

спазени съответните процесуални правила (т. е. има законосъобразно издадено НП), но в хода на съдебното производство по обжалване на НП административно наказващият орган не успее да докаже извършването на нарушението или авторството на нарушителя, то НП следва да бъде отменено, като неправилно. Когато НП е законосъобразно издадено (спазени са процесуалните норми и компетентността на органите) и е правилно (доказано е извършването на нарушението и авторството на дееца), но наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението, НП ще следва да бъде изменено (в съответствие с нормата на чл. 63 ЗАНН).

Разпоредбата на § 6. т. 27 от ДР на ЗДвП дефинира понятието "участник в пътнотранспортно произшествие" като всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му.

Първото описаното нарушение касае нарушаване на правилата за разминаване и причиняване в следствие на това на ПТП. Така описаното нарушение неправилно е квалифицирано като такова по чл. 44, ал. 1 от ЗДвП. Посочената материално правна разпоредба въвежда задължение за водачите на *насрецино движещите се пътни превозни средства да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства*. В случая фактическата обстановка е различна. Автомобилът "****" с рег.№***, собственост на А.Р.И. от с.Т. не е бил в движение, а в покой и то от часове паркиран на кръстовище ул. „****“ с ул. „****“. При тези факти, съдът счита, че неправилно е определена материално правната норма на чл.44, ал.1 ЗДвП, която за да бъде осъществен фактическия състав на нарушението изисква и двете МПС да са били в движение. По изложените съображения НП в частта относно нарушението по т.1 подлежи на отмяна.

В нормата на чл.123, ал.1, т.3 „а“ от ЗДвП е регламентирано задължението на всеки водач на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие с причинени имуществени вреди да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието. В случая се твърди, че водачът е нарушил това свое задължение като участник в ПТП, не е спрял, а е напуснал местопроизшествието, въпреки причинените видими материални щети, но доказателства относно авторството на деянието, както и на предходното липсват. По делото са депозирани единствено показанията на свид.Ц., който твърди, че трето лице (неиздирено по преписката на АНО) е посочило, че преди време е видяло червен микробус. Когато обаче свид.са извикали жалбоподателя да излезе от дома си последния е отрекъл да е шофирал, дори се е обадил на брат си да го попита. При тези обстоятелства АНО би следвало да положи повече усилия , за да докаже авторството на нарушението, а не да базира обвинението на предположения. От материалите по АНП е видно, че не са снети сведения от свидетеля, за който се твърди в разпита на свид.Ц., че е насочил контролните органи към т.а., собственост на жалбоподателя, нито е снето сведение от брат му, за когото се твърди, че също управлява микробуса.

При тези обстоятелства съдът прецени, че авторството на посочените в НП нарушения не е доказано по категоричен и безспорен начин, а общ принцип в наказателния процес е , че обвинението не може да почива на предположения.

Отмяната на НП, закономерно води до уважаване на искането на въззивника за присъждане на разноски. Видно от приложеното по делото адв.пълномощно жалбоподателят е заплатил 500лева за адв.възнаграждение (л.26) и АНО следва да бъде осъден да ги възстанови.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63 от ЗАНН,съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0237-000168/ 23.08.2023г. на началник група към ОД МВР-Б., РУ- А., с което на С. М. М., ЕГН: *****, адрес: *** на основание чл. 179, ал.2, вр.ал.1, т.5,предл.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание – „Глоба“ в размер на 200 лв.за нарушение на чл.44, ал.1 ЗДвП, на осн.чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП му е наложено наказание

„Глоба“ в размер на 50лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Директор на ОД МВР-Б., адрес: гр.Б., *** да заплати на С. М. М., ЕГН: *****, адрес: *** разноси в размер на **500лв./петстотин лева/**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр.Б. в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – А.: _____